



TOSGA MENTEN
MUNNĪJA
DUMĪS
IR ŠAKABOS SFINKSAS





TOSCA MENTEN

MUMIJA

DUMIS

IR ŠAKABOS SFINKSAS

Versta iš:
Tosca Menten
DUMMIE DE MUMMIE EN
DE SFINX VAN SHAKABA
Van Goor, Houten, 2011

Leidėjas reiškia nuoširdžią padėką
Dutch Foundation for Literature (Nyderlandų literatūros fondui)
už suteiktą paramą.

Nederlands
letterenfonds
dutch foundation
for literature

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos
nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės
bibliografijos duomenų banke (NBDB).

© *Van Goor / Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv,*
Nyderlandai, 2011

© Tekstas, Tosca Menten, 2011

© Iliustracijos, Elly Hees, 2011

© Viršelis, Jonas Liugaila, 2018

Lietuvių kalba išleista susitarus su *Uitgeverij Unieboek |*
Het Spectrum, Houtenas, Nyderlandai.

© Vertimas į lietuvių kalbą, Antanas Gailius, 2018

© Leidimas lietuvių kalba, leidykla „Niekio rimto“, 2018

ISBN 978-609-441-506-7

TOSCA MENTEN

**MUMIJA
DUMIS
IR ŠAKABOS SFINKSAS**

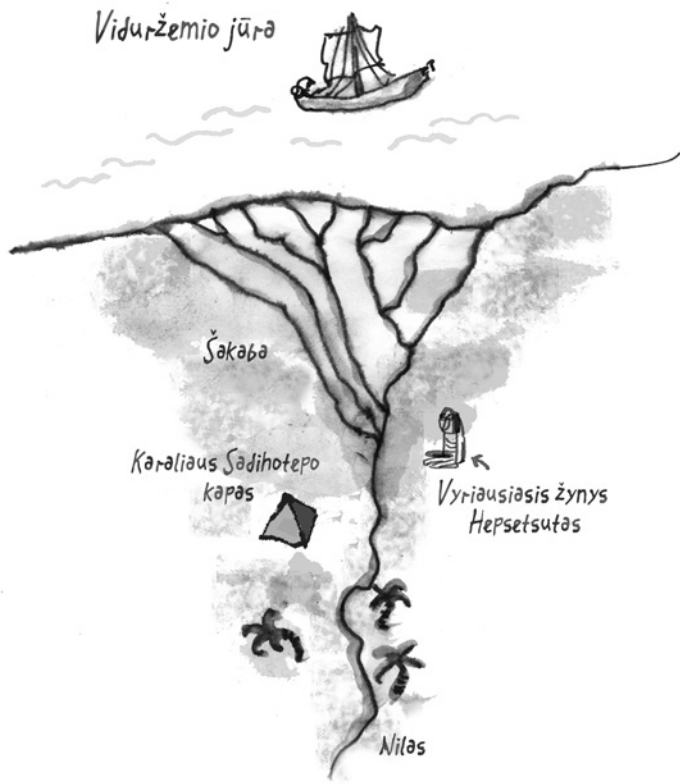
Iliustravo Elly Hees

Iš nyderlandų kalbos vertė Antanas Gailius



Vilnius
2018

SKIRIU ELLY



EGIPTAS

19-ieji Amunhebo I valdymo metai

Senasis Hepssetsutas sėdėjo karštame smėlyje Nilo pakrantėje. Po kairei plytėjo dykuma, po dešinei – galingoji žalsvai žydra upė.

Vyriausiasis žynys buvo nuvargęs. Jo laikas bemaž atėjo. Jautė tai iš pastirusių kaulų ir sunkios galvos. Akys jam ašarojo, o odoje buvo daugiau raukšlelių nei bangelių upės vandenyje.

Vis dažniau jis prisimindavo senuosius laikus.

Būdamas jaunas, žynys tarnavo senajam karaliui Sadihotepui, paskui – karaliui Achnetutui. Vieną didingą dieną karalius Achnetutas jam tarė:

– Hepssetsutai, tu esi visų išmintingiausias iš man pažįstamų žmonių. Išmokyk mano sūnų Darvišį visko, ką jam reikės žinoti, kai vėliau pats bus karalius.

Hepssetsutas nusišypsojo. Kiek džiaugsmo jis patyrė su mažuoju vyreliu. Darvišis buvo sumanus ir mokėsi žaibiškai.

Bet buvo ir užgaidus, ūmus ir užsispyręs. Ir mokėjo piešti kaip niekas kitas.

O paskui vieną kraupią dieną Darvišis susirgo ir po kelių parų numirė. Mažasis vyriokas... Tai buvo visų liūdniausia diena Hepsetsuto gyvenime. Jis nieko negalėjo padaryti, tik įdavė Darvišiui į kapą galingąjį aukso skarabėją. Kad šis Darvišį sergėtų.

Negana tos baisybės, nepraėjus nė metams mirė Achnetutas. Jo piramidė dar toli gražu nebuvo baigta, ir Hepsetsutas skubiai parūpino Achnetutui slaptą kapo kambarį.

Paskui Hepsetsutas pasitraukė į šventyklą. Trejų laidotuvių pagret jam buvo jau per daug.

Hepsetsutas pakeitė kūno padėtį. Žvelgdamas į tingią Nilo srovę, jis išsitraukė iš drabužio nedidukę statulėlę ir prispaudė prie lūpų. Tai buvo mažutis sfinksas su gulinčio liūto liemeniu iš granito ir tyriausio aukso žmogaus galva. Granitą Hepsetsutas pats tašė, auksą pats lydė. Kaip seniai tas buvo...

Kai jis jungė liemenį su galva, mažasis Darvišis sėdėjo greta.

– Kas čia? – paklausė Darvišis.

– Tai Šakabos sfinksas, – atsakė Hepsetsutas.

– O kas tai?

– Sfinksas yra sergėtojas.

– Tą aš žinau. Bet kodėl Šakabos?

– Šakaba yra vardas naujo miesto, kurį tau pastatydinsiu, kai tapsi karalium. O šis sfinksas tave sergės. Tai dar paslaptis, tsss. Ar gerai įsižiūrėjai į galvą?

– Bet... čiagi mano veidas! – netikėdamas sušuko Darvišis. Hepsetsutas linktelėjo.

Juodos Darvišio akys sužibo iš jaudulio. O tada jis tol zirezė, kol Hepsetsutas papasakojo visus planus.

– Šakaboje pastatydinsiu tau rūmus ir šventyklą mūsiškiam saulės dievui Ra. Šakaba bus gražiausias viso krašto miestas. Palei kelią į ją atsiras šimtas sfinksų su tavo veidu, visai kaip šis, tik didelių. O aplink miestą – dar šimtas. – Čia Hepsetsutas pradėjo paslaptینگai šnabždėti. – Tačiau taip yra ir prie daugelio kitų miestų... Ar atskleisti tau didžiausią paslaptį?

Darvišis godžiai sulinksėjo galva.

– Padarysiu statulas tuščiavidures ir pripilsiu jas balzamo iš slaptų žolynų ir aliejų, kuris sergės kiekvieną, kas tiktai eis pro šalį. Ir tas, kas gyvens tavo mieste, amžinai bus gražus ir laimingas.

– Ar taip gali būti? – be amo paklausė Darvišis.

Tosca Menten – beveik 40 knygų autorė. „Mumijos Dumio“ serija ekranizuota ir išversta į dešimtį kalbų. Trečiojoje dalyje šiuolaikiniame pasaulyje jau apsipratęs Senovės Egipto faraono sūnus bandys tapti žymiu tapytoju ir surasti stebuklingą aliejų. Nuotaikingoje detektyvinėje painiavoje jam padės geriausias draugas su tėčiu, dailės talentų ieškotojas ir net pati Nyderlandų karalienė.



Redaktorė **Danutė Ulčinskaitė**
Korektorė **Emilija Visockaitė**
Maketavo „**Nieko rimto**“ dizaino grupė
Tiražas 3000 egz.
Išleido leidykla „**Nieko rimto**“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius



Kaip jaustis, jei numirei prieš 4000 metų didingoje Egipto civilizacijoje, o atgijai nuobodžiame XXI amžiaus kaime? Ką daryti, jei niekada neužausi, nes... neturi skrandžio? Kaip išgarsėti niekam nekrentant į akis?

Regis, mumija Dumis rado išeitį ir ruošiasi nugalėti portretų konkurse. Jo geriausias draugas Gosas pasiryžęs surasti sfinkso statulėlę, pakeisiančią Dumio ateitį. O tėtis Klasas svajoja, kad gyvenimas Polderdame grįžtų į senas vėžes. Vienam iš šių norų tikrai nelemta išsipildyti.

Kiti **Dumio**
nuotyčiai



www.niekorimto.lt
Akcijos ir ypatingi pasiūlymai

Tik internetu



ISBN 978-609-441-506-7



9 786094 415067